

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyně Mgr. Zuzanou Hemelíkovou ve věci

- žalobkyně:
- a) Mgr. H [redacted] B [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
 - b) Mgr. K [redacted] Č [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted], [redacted]
 - c) K [redacted] S [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted], [redacted]

všechny zastoupené advokátem Mgr. Martinem Mládkem
sídlem Ostrovní 2064/5, 110 00 Praha 1 - Nové Město

za účasti: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČ 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupený advokátem JUDr. Janem Brodcem, LL.M. Ph.D.,
sídlem Rubešova 162/8, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

o žalobě proti rozhodnutí KÚ [redacted]

takto:

- I.** Povoluje se vklad vlastnického práva k nemovitostem
- pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted];
 - pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted];
 - pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted];
 - pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted];

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Henyšová

a to na základě rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020, č.j. 3 C 149/2018-544 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č.j. 28 Co 26/2021-685, kterým se nahrazuje projev vůle České republiky – Státního pozemkového úřadu, IČO 1312774 se sídlem Husinecká 1024/11a, Žižkov, 130 00 Praha 3 s převodem spoluvlastnických podílů na uvedených nemovitostech ve výši:

- 10/100 na Mgr. H. [redacted] B. [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted]
- 45/100 na Mgr. K. [redacted] Č. [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted]
- 45/100 na K. [redacted] S. [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted]

- II. Tím se ruší rozhodnutí Katastrálního úřadu pro [redacted], Katastrální pracoviště [redacted] ze dne 15. 6. 2021, č.j. [redacted].
- III. Účastník je povinen zaplatit žalobkyním na náhradě nákladů řízení částku 37 461,60 Kč k rukám právního zástupce žalobkyň do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podaly ke zdejšímu soudu dne 12. 7. 2021 žalobu, kterou se domáhaly, aby soud povolil vklad vklad vlastnického práva k nemovitostem: pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; a to na základě rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020, č.j. 3 C 149/2018-544 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č.j. 28 Co 26/2021-685, kterým se nahrazuje projev vůle České republiky – Státního pozemkového úřadu, IČO 1312774 se sídlem Husinecká 1024/11a, Žižkov, 130 00 Praha 3 s převodem spoluvlastnických podílů na uvedených nemovitostech ve výši: 10/100 na Mgr. H. [redacted] B. [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted], 45/100 na Mgr. K. [redacted] Č. [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted], 45/100 na K. [redacted] S. [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted], a tím nahradil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro [redacted], Katastrální pracoviště [redacted] ze dne 15. 6. 2021, č.j. [redacted] („dále jen napadené rozhodnutí“). Žalobkyně tvrdily, že katastrální úřad při svém zamítavém rozhodnutí vyšel ze skutečnosti, že s ohledem na náleží Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp.zn. III. ÚS 3804/19, přistupuje k rozsudkům soudu o nahrazení projevu vůle SPÚ k bezúplatnému převodu pozemků podle zákona č. 229/1991 Sb., zákon o půdě, jako k rozhodnutím podle ust. § 161 odst. 3 o.s.ř. a ve vkladovém řízení přezkoumává, zda jsou splněny podmínky stanovené v § 17 odst. 1 katastrálního zákona. K naplnění požadavku dle § 17 odst. 1 katastrálního zákona však nedošlo, když obsah návrhu neodůvodňuje navrhovaný vklad, neboť podkladová listina pro provedení návrhu na vklad (rozsudek), nebyl k okamžiku podání návrhu na vklad zveřejněn v registru smluv, a proto nenabyl účinnosti. Podle názoru katastrálního úřadu je rozsudek listinou, pro kterou je zakotvena povinnost uveřejňovat ji v registru smluv podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 340/2015 Sb., o registru smluv. Rozsudek tak měl být dle katastrálního úřadu zveřejněn, přestože, jak v napadeném rozhodnutí sám katastrální úřad uvádí, zákon o registru smluv nerozlišuje způsob uzavření smlouvy, resp. nepočítá s možností, kdy je projev vůle jedné smluvní strany nahrazen rozsudkem soudu, který text smlouvy obsahuje. Žalobkyně jsou přesvědčeny, že o jejich návrhu na vklad vlastnického práva k předmětným nemovitostem do katastru nemovitostí mělo být rozhodnuto jinak. Nález, o který je napadené rozhodnutí katastrálního úřadu, opřeno, je rozhodnutím ojedinelým a excesivním, jenž se zcela zjevně

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Henyšová

vymyká z ustálené a jednotné judikatury vyšších soudů. Rovněž ani požadavek katastrálního úřadu stanovující povinnost zveřejnit rozsudek v registru smluv není oprávněný. Z těchto důvodů proto žalobkyně navrhy, aby bylo žalobě vyhověno, a aby byl povolen vklad vlastnického práva k předmětným nemovitostem a tím bylo nahrazeno napadené rozhodnutí.

2. Účastník se k dané žalobě vyjádřil tak, že se ztotožňuje s žalobcem kritizovaným nálezem Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp.zn. III. ÚS 3804/19. Sama praxe ukázala, že idea žalobce založená na tom, že vlastnické právo k nemovitosti nabývá vlastníkem právní mocí rozhodnutí soudu, může činit v praxi velké problémy. Účastník tak neshledává postup ani rozhodnutí v žalobě označeného katastrálního úřadu za nesprávný. Na základě výše uvedeného účastník navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta a účastníkovi byly přiznány náklady řízení.
3. Soud po provedeném dokazování listinnými důkazy, o jejichž pravosti neměl důvod pochybovat, dospěl k těmto skutkovým zjištěním (§ 132 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“):
4. Ze správního spisu Katastrálního úřadu pro [redacted], Katastrální pracoviště [redacted], spisové značky [redacted] soud zjistil, že dne 19. 4. 2021 v 16:20:45 podaly žalobkyně návrh na vklad vlastnického práva k nemovitostem: pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]; a to na základě rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020, č.j. 3 C 149/2018-544 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021, č.j. 28 Co 26/2021-685, kterým se nahrazuje projev vůle České republiky – Státního pozemkového úřadu, IČO 1312774 se sídlem Husinecká 1024/11a, Žižkov, 130 00 Praha 3 s převodem spoluvlastnických podílů na uvedených nemovitostech ve výši: 10/100 na Mgr. H [redacted] B [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], 45/100 na Mgr. K [redacted] Č [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], 45/100 na K [redacted] S [redacted], narozenou [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted]. Návrh byl zdůvodněn tím, že se jedná o bezúplatný převod dle zákona č. 229/1991 Sb., a to na základě rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020 č.j. 3 C 149/2018-544 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2021 č.j. 28 Co 26/2021-685. Katastrální úřad podáním ze dne 18. 5. 2021 seznámil účastníky řízení s podklady pro rozhodnutí a následně dne 15. 6. 2021 vydal rozhodnutí č.j. [redacted], kterým vklad vlastnického práva k předmětným nemovitostem zamítl. Svoje zamítavé rozhodnutí zdůvodnil tak, že s ohledem na nález Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 3804/19 ze dne 5. 1. 2021 přistupuje k rozsudkům o nahrazení projevu vůle Státního pozemkového úřadu k bezúplatnému převodu nemovitostí podle zákona o půdě jako k rozhodnutím podle § 161 odst. 3 o.s.ř. a ve vkladovém řízení přezkoumává, zda jsou splněny podmínky stanovené v § 17 odst. 1 katastrálního. V rámci tohoto přezkumu pak dospěl katastrální úřad k tomu, že tato smlouva podléhá povinnosti uveřejnění v registru smluv, neboť samotné rozhodnutí o nahrazení projevu vůle má charakter „nahrazení podpisu“ druhé smluvní strany. Katastrální úřad ověřením v registru smluv zjistil, že smlouvu o bezúplatném převodu pozemků, u které byl projev vůle Státního pozemkového úřadu nahrazen shora uvedeným rozhodnutím soudu, v registru smluv v okamžiku podání návrhu na vklad uveřejněna nebyla a nenabyla tak účinnosti. S ohledem na výše uvedené nebylo možné navrhovaný vklad v souladu s § 17 odst. 1 katastrálního zákona povolit, a proto v souladu s ustanovením § 18 odst. 1 katastrálního zákona byl tento vklad zamítnut.
5. Z rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020 č.j. 3 C 149/2018-544 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne ze dne 25. 2. 2021, č.j. 28 Co 26/2021-685, bylo mimo jiné výrokem II. zjištěno, že se nahrazuje projev vůle České republiky – Státního pozemkového úřadu, IČO 01312774, sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov, uzavřít se žalobkyněmi tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Henyšová

zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“): Žalovaná Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov, spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to pozemky - pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], a pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted]. Žalobkyně Mgr. H [redacted] B [redacted], narozená [redacted], bytem [redacted], [redacted], 45/100, Mgr. K [redacted] Č [redacted], narozená [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted], 45/100 a K [redacted] S [redacted], narozená [redacted], bytem [redacted], [redacted], [redacted], jsou oprávněnými osobami ve smyslu § 4 zákona o půdě. Žalobkyně mají na základě rozhodnutí [redacted] – Pozemkového úřadu č.j. [redacted] ze dne 18. 5. 1994, [redacted] ze dne 24. 11. 1998, [redacted] ze dne 29. 11. 1999, [redacted] ze dne 1. 3. 2000, [redacted] ze dne 10. 5. 2000, [redacted] ze dne 14. 12. 2000, [redacted] ze dne 30. 1. 2001, [redacted] ze dne 6. 3. 2002 nárok na nabytí vlastnického práva tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyním v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané. Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyní na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobkyním pozemky - pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], a pozemek parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted], a žalobkyně tyto pozemky přijímají do svého spoluvlastnictví, a to H [redacted] B [redacted] spoluvlastnický podíl ve výši 10/100, K [redacted] Č [redacted] spoluvlastnický podíl ve výši 45/100 a K [redacted] S [redacted] podíl ve výši 45/100.

6. Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 22. 9. 2021 č.j. 28 Cdo 2488/2021-862 bylo následně zjištěno, že výrok II. rozsudku Okresního soudu v Rakovníku ze dne 15. 9. 2020 č.j. 3 C 149/2018-544 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne ze dne 25. 2. 2021, č.j. 28 Co 26/2021-685, nebyl tímto rozsudkem dotčen.
7. Po právní stránce proto soud věc posoudil zejména dle ust. § 18 odst. 5 katastrálního zákona, dle něhož není proti rozhodnutí o zamítnutí vkladu přípustný žádný opravný prostředek, přezkumné řízení ani obnova řízení; přípustná je žaloba podle ustanovení občanského soudního řádu o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, která musí být podána ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí.
8. Dle ust. § 249 odst. 2 o.s.ř. krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vkladu práva k nemovitým věcem.
9. Protože v daném případě byla žaloba podána ve lhůtě předvídané ust. § 18 odst. 5 katastrálního zákona, přistoupil soud k jejímu projednání (§ 244 odst. 1, § 250b a násl. o.s.ř.) a ve smyslu ust. § 250j odst. 1 o.s.ř. dospěl k závěru, že ve věci mělo být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, tedy že vklad vlastnického práva žalobce měl být povolen.
10. V řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, podle části páté o.s.ř. nejde o přezkum správnosti rozhodnutí a jeho procesního postupu, ale o nové projednání a meritorní rozhodnutí věci, o níž podle zákona dříve rozhodl tento správní orgán. Projednání tétož sporu nebo jiné právní věci, o níž bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem, soudem v občanském soudním řízení nepředstavuje způsob přezkoumání správnosti (zákonosti) rozhodnutí správního orgánu obdobný správnímu soudnictví nebo rozhodování vycházející z bezvýslednosti řízení před správním orgánem. Podstata projednání a rozhodnutí stejné věci v občanském soudním řízení spočívá v tom, že se účastníku řízení před správním orgánem, který vyčerpal v řízení před správním orgánem řádné opravné prostředky a který není spokojen s konečným rozhodnutím správního orgánu, umožňuje, aby - bez ohledu na překážku věci pravomocně rozsouzené vytvořenou rozhodnutím správního orgánu - požadoval nové

projednání sporu nebo jiné právní věci u soudu a také nové rozhodnutí ve věci, dospěje-li soud k jiným závěrům, než správní orgán. Nové projednání věci soudem tak navazuje na řízení před správním orgánem, aniž by bylo jeho výsledky vázáno, a zaručuje, že spor nebo jiná právní věc budou - v takovém rozsahu, v jakém o nich bylo před správním orgánem skončeno řízení - soudem definitivně uzavřeny a že nemohou být vráceny správnímu orgánu k dalšímu projednání a rozhodnutí (srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1607/2013, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 9. 2015, sp. zn. 21 Cdo 3207/2014, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2016, sp. zn. 21 Cdo 5046/2014).

11. Je-li činností soudu v řízení podle části páté o.s.ř. nové projednání téže věci soukromoprávní povahy, která (již) byla předmětem řízení před správním orgánem, vyplývá z toho mimo jiné, že soud se v tomto řízení věci (z pohledu hmotného práva) zabývá v takovém rozsahu, v němž k tomu byl oprávněn (a povinen) správní orgán; bere proto v úvahu právě a jen ta hmotněprávní kritéria, která měl a mohl vzít v úvahu také správní orgán. Soud zde totiž "na místě správního orgánu" rozhoduje, znovu, ve vymezeném rozsahu (srov. § 250f o.s.ř.), o téže věci. Také proto se v ustanovení § 250b odst. 3 o.s.ř. předepisuje, že předmětem rozhodování soudu musí být (příp. ve vymezeném rozsahu) to, co (již) bylo předmětem rozhodování správního orgánu.
12. Uvedené mimo jiné znamená, že soud, který na základě podané žaloby v řízení podle části páté o.s.ř. projednává a rozhoduje věc vkladu práva do katastru nemovitostí, v níž byl rozhodnutím katastrálního úřadu návrh na vklad zamítnut, se může (protože projednává a rozhoduje znovu právě takový návrh) věcí zabývat jen v rámci těch zákonných hmotněprávních limitů, jež jsou stanoveny pro rozhodnutí o takové věci samotnému katastrálnímu úřadu; jinými slovy, omezení daná katastrálnímu úřadu pro zkoumání právního úkonu, na jehož podkladě má být právo do katastru zapsáno, jen z hledisek taxativně vypočtených v ustanovení § 17 katastrálního zákona, se uplatní také v následném (navazujícím) soudním řízení podle části páté o.s.ř. o téže věci.
13. V opačném případě by totiž takové řízení nebylo novým projednáním téže věci soukromoprávní povahy soudem, ale - při možnosti "vnesení" do soudního řízení "poprvé" nových hmotněprávních kritérií - stalo by se řízením nalézacím sporným ve smyslu části třetí o.s.ř. Soudní řízení podle části třetí a podle části páté o.s.ř. je třeba důsledně odlišovat; každé má jiný charakter a řízení podle části páté o.s.ř. také předpokládá, že je tu primárně založena ve věci soukromoprávní povahy pravomoc jiného orgánu, než-li civilního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2011 sp. zn. 21 Cdo 3546/2010).
14. Podle § 17 odst. 1 katastrálního zákona, katastrální úřad ve vkladovém řízení zkoumá u vkladové listiny, která je soukromou listinou, zda a) splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru, b) její obsah odůvodňuje navrhovaný vklad, c) právní jednání je učiněno v předepsané formě, d) účastník vkladového řízení není omezen právními předpisy v oprávnění nakládat s nemovitostí, e) k právnímu jednání účastníka vkladového řízení byl udělen souhlas podle jiného právního předpisu, f) z obsahu listiny a z jeho porovnání s dosavadními zápisy v katastru není patrný důvod, pro který by bylo právní jednání neplatné, zejména zda z dosavadních zápisů v katastru nevyplývá, že účastníci vkladového řízení nejsou oprávněni nakládat s předmětem právního jednání, nejsou omezeni rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci ve smluvní volnosti týkající se věci, která je předmětem právního jednání, g) navrhovaný vklad navazuje na dosavadní zápisy v katastru; z tohoto hlediska není na překážku povolení vkladu, pokud logickou mezeru mezi zápisem v katastru a navrhovaným vkladem podle vkladové listiny navrhovatel doloží současně s návrhem na vklad listinami, které návaznost vkladové listiny na dosavadní zápisy v katastru doplní; tyto listiny však musí mít náležitosti vkladových listin.
15. Podle § 17 odst. 2 katastrálního zákona platí, že pokud je vkladová listina veřejnou listinou, katastrální úřad zkoumá, zda a) splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru, b) její obsah

odůvodňuje navrhovaný vklad, c) navrhovaný vklad navazuje na dosavadní zápisy v katastru; odstavec 1 písm. g) se použije obdobně.

16. Podle § 17 odst. 4 katastrálního zákona platí, že jde-li o rozhodnutí soudu, zkoumá katastrální úřad splnění podmínek jen podle odstavce 2 písm. a) a dále, zda je toto rozhodnutí závazné i pro osoby, v jejichž prospěch je právo v katastru dosud zapsáno.
17. Překážkou pro povolení vkladu však není ani případná chybějící návaznost zápisů, neboť ve vkladovém řízení lze povolit nejen vklad opírající se přímo o dosud zapsaný stav, ale lze povolit i tzv. zápis skokem. Obdobně jako pro vlastnické právo lze logickou mezeru v zápisech vyplnit doložením listin i v případě týkajícím se jiného věcného práva.
18. Podle § 18 odst. 1 katastrálního zákona jestliže jsou podmínky pro povolení vkladu splněny, katastrální úřad vklad povolí, nejdříve však po uplynutí lhůty 20 dnů ode dne odeslání informace podle § 16 odst. 1. V opačném případě, nebo i tehdy, ztratil-li návrh před rozhodnutím o povolení vkladu své právní účinky, návrh zamítne.
19. Katastrální úřad odůvodnil své rozhodnutí tak, že s ohledem na nález Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021 sp.zn. III. ÚS 3804/19, přistupuje k rozsudkům soudu o nahrazení projevu vůle SPÚ k bezúplatnému převodu pozemků podle zákona o půdě jako k rozhodnutím podle § 161 odst. 3 o.s.ř. a ve vkladovém řízení přezkoumává, zda jsou splněny podmínky stanovené v § 17 odst. 1 katastrálního zákona.
20. Podle § 161 odst. 3 o.s.ř. platí, že pravomocné rozsudky ukládající prohlášení vůle nahrazují toto prohlášení.
21. S tímto názorem katastrálního úřadu však nelze souhlasit, když dosavadní i nová ustálená judikatura Nejvyššího soudu vnímá tento způsob nabývání vlastnického práva jako specifický a založený na právní skutečnosti odlišné od soukromoprávního jednání. Rozhodnutí soudu, které nahrazuje projev vůle Pozemkového fondu (nyní SPÚ) k provedení bezúplatného převodu nemovitosti, je tak nutno odlišovat od smlouvy, kterou strany uzavírají na základě své autonomní vůle.
22. Podle ustanovení § 1114 o.z. rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci se vlastnického práva nabývá dnem, který je v něm určen. Není-li v rozhodnutí takový den určen, nabývá se vlastnického práva dnem právní moci rozhodnutí.
23. Vlastnictví věci lze nabýt kupní, darovací nebo jinou smlouvou, děděním, rozhodnutím státního orgánu nebo na základě jiných skutečností stanovených zákonem (§ 132 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2013 – dále jen „obč. zák.“, dnes § 1114 o.z.). Nabývá-li se vlastnictví rozhodnutím státního orgánu, nabývá se vlastnictví dnem v něm určeným, a není-li určen, dnem právní moci rozhodnutí (srov. § 132 odst. 2 obč. zák.).
24. Převádí-li se nemovitá věc na základě smlouvy, nabývá se vlastnictví vkladem do katastru nemovitostí podle zvláštních předpisů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak (§ 133 odst. 2 obč. zák.); totéž platí, uzavře-li Pozemkový fond (nyní SPÚ) s oprávněnou osobou smlouvu o bezúplatném převodu pozemku podle ustanovení § 11a zákona č. 229/1991 Sb.
25. Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 28. 6. 2016, sp.zn. 21 Cdo 2669/2015 uzavřel, že nesplní-li SPÚ dobrovolně svou povinnost uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o bezúplatném převodu „jiného“ pozemku podle ustanovení § 11a odst. 8 zákona č. 229/1991 Sb., může se oprávněná osoba domáhat svého nároku proti Pozemkovému fondu (nyní SPÚ) u soudu žalobou o splnění povinnosti, která vyplývá ze zákona, podle ustanovení § 80 písm. b) o. s. ř. Pravomocné rozhodnutí soudu (rozsudek nebo usnesení, kterým byl schválen smír mezi oprávněnou osobou a Pozemkovým fondem a které má – jak vyplývá z ustanovení § 99 odst. 3 věty první občanského soudního řádu – účinky pravomocného

rozsudku), jímž bylo takové žalobě vyhověno, a jímž tedy byla Pozemkovému fondu uložena povinnost uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o bezúplatném převodu pozemku, představuje způsob nabytí vlastnictví k věci na základě právní skutečnosti – rozhodnutí státního orgánu, kdy se (obecně) vlastnictví nabývá dnem v něm určeným, a není-li určen, dnem právní moci rozhodnutí (srov. § 132 odst. 2 obč. zák.). Rozhodnutí soudu, jímž se ukládá Pozemkovému fondu uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o bezúplatném převodu pozemku, tedy nemá povahu rozhodnutí ukládajícího prohlášení vůle ve smyslu ustanovení § 161 odst. 3 občanského soudního řádu; ve skutečnosti jde o rozhodnutí státního orgánu o nabytí vlastnictví (§ 132 obč. zák., nyní § 1114 o.z.), podle něhož se oprávněná osoba stává vlastníkem „jiného“ pozemku (přímo ze zákona) dnem právní moci rozhodnutí soudu a podle něhož je katastrální úřad ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. povinen zapsat (s účinky ke dni právní moci rozhodnutí soudu) vlastnické právo oprávněné osoby k „jinému“ pozemku do katastru nemovitostí (srov. právní názor uvedený v rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. 12. 2013, č. j. 31 Cdo 2060/2010-121, který byl uveřejněn pod č. 19 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2014, v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 8. 2015, sp.zn. 28 Cdo 799/2015, v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 2. 2018, sp.zn. 28 Cdo 4161/2017 nebo v rozsudku ze dne 27. 4. 2021, sp.zn. 28 Cdo 509/2021 a v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2021, sp.zn. 28 Cdo 979/2021).

26. Z výše uvedeného tedy jednoznačně plyne, že okamžik nabytí vlastnického práva k nemovitosti na základě rozhodnutí soudu o nahrazení projevu vůle mezi osobou oprávněnou a SPÚ podle zákona o půdě je právní mocí rozhodnutí soudu.
27. Odkazuje-li katastrální úřad ve svém rozhodnutí na právní názor uvedený v nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp.zn. III. ÚS 3804/19, není jeho postup namístě, a to jednak z důvodu, že daný náleze se zabývá pravomocným rozsudkem soudu o nahrazení projevu vůle povinné osoby uzavřít s oprávněnou osobou smlouvu o bezúplatném převodu náhradního pozemku v situaci, kdy tento pozemek sice není vhodný k vydání oprávněné osobě v celé své výměře, ale jeho převoditelnost je dána k části oddělené geometrickým plánem (což je však jiný případ), jednak z důvodu, že názor Ústavního soudu v předmětném nálezu je s odkazem na shora uvedenou dosavadní judikaturu ojedinělým, a v neposlední řadě z důvodu, že názor Ústavního soudu byl již na základě stanoviska pléna Ústavního soudu ze dne 12. 10. 2021, sp.zn. I. ÚS-st. 54/21 v nálezu ze dne 25. 10. 2021 ÚS 1778/21 překonán.
28. Pokud katastrální úřad zkoumal podmínky pro povolení vkladu vlastnického práva k předmětným nemovitostem z hlediska § 17 odst. 1 katastrálního zákona, pak nepostupoval správně, neboť vkladovou listinou není smlouva, ale rozhodnutí soudu.
29. Správní řízení o povolení vkladu věcného práva do katastru nemovitostí je tak charakteristické tím, že návrh na vklad je posuzován pouze na základě přezkoumávání přiložených listin, a to co do skutečností a důvodů v katastrálním zákoně výslovně uvedených, tedy v případě veřejné listiny v rozsahu podle § 17 odst. 2 písm. a) katastrálního zákona. Zároveň platí, že všechny posuzované skutečnosti jsou zkoumány k okamžiku podání návrhu na vklad, což odpovídá tomu, že právní účinky se váží zpětně k okamžiku, kdy návrh na vklad došel katastrálnímu úřadu (§ 10 katastrálního zákona).
30. Požadavek katastrálního úřadu zveřejnit předmětný rozsudek v registru smluv je proto v daném případě s ohledem na výše uvedené zcela nepřijatelným.
31. Rozsudky o nahrazení projevu vůle jsou totiž autoritativním rozhodnutím soudu jako orgánu soudní moci, na které zákon o registru smluv nedopadá, neboť dle Metodického návodu k aplikaci zákona o registru smluv Ministerstva vnitra ČR, č.j. MV-37683-8/EG-2018 se mají zveřejňovat pouze soukromě uzavírané smlouvy podle občanského zákoníku v rámci soukromého smluvního práva, tedy dvoustranná nebo vícestranná právní jednání směřující ke

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Henyšová

vzniku závazku k určitému plnění. Tato povinnost zveřejňovat listiny v registru smluv je nastavena z důvodu nutnosti zajištění transparentnosti a zabránění nezodpovědnému či nezákonnému nakládání s veřejnými prostředky úředními osobami, které takové smlouvy uzavírají bez kontrolních mechanismů. Obdobný požadavek však nelze používat vůči autoritativním rozhodnutím soudních orgánů, neboť správnost, transparentnost či zákonnost soudních rozhodnutí je zajištěna zcela jinými prostředky ochrany.

32. Soud tak uzavřel, že v daném případě byl návrh na zahájení vkladového řízení řádný a úplný ve smyslu ust. § 14 katastrálního zákona, přičemž předloženými listinami žalobkyně prokázaly své vlastnické právo k předmětným nemovitým věcem.
33. Nelze tedy rozumně dospět k jinému závěru, než že napadené rozhodnutí Katastrálního úřadu nemůže obstát, neboť je nepochybné, že jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro povolení vkladu. Žaloba tedy byla podána důvodně a soud dospěl k závěru, že ve věci mělo být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, tedy vklad vlastnického práva žalobce k předmětným nemovitým věcem povolil výrokem I. tohoto rozsudku.
34. Dle ust. § 250j odst. 2 o.s.ř. rozsudek soudu nahrazuje rozhodnutí správního orgánu v takovém rozsahu, v jakém je rozsudkem soudu dotčeno. Tento následek musí být uveden ve výroku rozsudku, což soud učinil výrokem II. tohoto rozsudku.
35. O nákladech řízení rozhodl soud dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy úspěšným žalobkyním přiznal náklady ve výši 37 461,60 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna za žalobkyni a) stanovená dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 2 480 Kč za každý ze čtyř úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 a. t. (tj. převzetí právního zastoupení, podání žaloby ve věci, vyjádření ze dne 10. 1. 2022 a jednání soudu dne 13. 1. 2022) s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t., za žalobkyni b) stanovená dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 2 480 Kč za každý ze čtyř úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 a. t. (tj. převzetí právního zastoupení, podání žaloby ve věci, vyjádření ze dne 10. 1. 2022 a jednání soudu dne 13. 1. 2022) s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t., a odměn za žalobkyni c) stanovená dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 2 480 Kč za každý ze čtyř úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 a. t. (tj. převzetí právního zastoupení, podání žaloby ve věci, vyjádření ze dne 10. 1. 2022 a jednání soudu dne 13. 1. 2022) s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t., včetně čtyř paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 a. t. Tj. celkem ve výši 30 960 Kč spolu s 21 % DPH ve výši 6 501,60 Kč. Ve smyslu § 149 odst. 1 o. s. ř. je účastník povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyně v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Henyšová

Praha 13. ledna 2022

Mgr. Zuzana Hemelíková, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Henyšová